

lægges Bægt paa, det er Størrelsen af Bederlaget. Naar jeg derfor fortaar rigtig den Afstemning, der fandt Sted i sin Tid paa den grundlovgivende Rigsforsamling, og hvorved man besluttede ikke at ville give Landstingets Medlemmer aarligt Bederlag, med særligt Hensblik til, at den franske Nationalforsamling havde voteret sig selv et Bederlag af 9,000 Francs aarlig, saa var det, fordi man paa Grund af denne Størrelse maatte antage, at det var et Gagesystem, der blev fulgt. Det var det, man ikke vilde have, og det var det, man frygtede for at man kunde komme ind paa, naar man fastsatte Marsvederlag, uden at fastsætte dets Størrelse, hvorimod man troede at sætte en Bom derfor ved at sætte i Grundloven, at det skulde være et dagligt Bederlag. — Thi hvad er det Bærn, Grundloven har opstillet imod Gagesystemet, som ligger udenfor dens Lænte? Det er det Bærn, der ligger deri, at Bederlaget skal være dagligt. Det er det Bærn, Grundloven har opstillet og intet Andet; men derved tror jeg ogsaa, at der er vundet særdeles Meget. Det har ikke blot den mere negative Betydning, som jeg før fremhævede, men det har ogsaa den store praktiske Betydning, at saalænge der af Lovgivningsmagtens forskellige Faktorer skal fastsættes et Bederlag pr. Dag, er der megen liden Grund til at frygte for, at man skulde sætte det saa højt, at det blev et maskeret Gagesystem. Sagen er, at man vil altid bruge andre Sammenligninger. Ligesom man, naar man lønner en Timelærer pr. Time, regner Lønnen pr. Time efter Andres Præstationer pr. Time, men ikke spørger, om den Mand kan leve, naar han faar 4—8 Timer om Dagen, saaledes spørger man, naar man lønner efter Dage: hvad kan den Dag efter Arbejdets Betydning og Værd billigt vederlægges med? Men man spørger ikke, om det Totalresultat, man derved kommer til, hvorved man kunde glide over i Gagesystemet. Jeg tror derfor, at det er et vigtigt Bærn, som Grundloven har sat ved at sige, at det skulde være et dagligt Bederlag. Nu er Spørgsmaalet: Har Grundloven gjort Mere i saa Henseende, end der ligger i Ordene: „dagligt Bederlag“? Det er givet, at Fastsættelsen af Grændsen for dette Bederlags Størrelse har den overladt til Valgloven, og jeg tror, at vilde man have gjort Mere end sætte et Bærn imod Gagesystemet, kunde man ogsaa have sat det Bærn, at Bederlaget skulde beregnes for Samlingstiden. Udtrykkelig er det ikke stet, det er aldeles givet, og har man ikke kunnet paavise, at det hører nødvendigt med til Begrebet om dagligt Bederlag, at det sættes i Modsetning til Gagesystemet — og det kan jeg ikke erkende — saa har man ikke bevist, hvad man skulde, naar man vilde bevise, at den nu foreslaede Ordning er i Uoverensstemmelse med Grundloven. Det kræves der Be-

vis for, men det kan ikke bevises af, hvad der udtrykkelig er sagt, eller af hvad der nødvendig følger af, hvad der er sagt. Det er de Grunde, hvorfor jeg er kommen til den Overbevisning, at den foreslaede Ordning ikke er uforenelig med Grundloven, hvorfor jeg, der i og for sig finder denne Ordning hensigtsmæssig, vil være istand til og agter at stemme for Lovens Fremme. — Forsaavidt der i det Forslag, der nu foreligger, er tilføjet Noget om Betalingstiden, er det mig ikke ganske klart, om det er hensigtsmæssigt, at Betaling udenfor Samlingerne sker efter Regeringens Foranstaltning. Det forekommer mig, at det maaske vilde være lige saa naturligt og i flere Henseender bedre, at det, der skulde oppebæres mellem Samlingerne, blev oplagt for de Paagældende og ubetalt ved Samlingernes Begyndelse.

Formanden (Krabbe): Det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Juel) har begjæret Ordet for tredje Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold), giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Juel: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig. Jeg hørte godt, at den høitærede Indenrigsminister udtalte, som en af de Grunde, der rigtignok ikke er nævnt i de trykte Motiver, hvorfor han er fremkommen med dette Forslag, var den, at han vilde befri Rigsdagsmændene for den eventuelle Betydning for at forhale Samlingerne for Diaternes Skyld. Efter at den Erkjendelse er kommen tilstede, at Diaterne ere for smaa, kan man ikke ret vel tænke sig, at en saadan ond Skertale vilde komme frem. Men selv om den skulde komme, vil jeg spørge den høitærede Minister, om han da ikke ser, at man ved Forslaget vilde komme fra Scylla i Charybdis; thi hvad vilde Folk da sige om Rigsdagsmændene, naar de bleve satte paa fast Gage? Saa vilde det hedde, at de vare Levebrødsmand, saa kom Betydningen fra en anden Kant. Overhovedet gaar det ikke an for Mænd i offentlige Stillinger at give efter for uberettigede Rygter eller Bagtalelser blandt Publikum, thi skal man først til at rette sig efter Sligt, saa kan man virkelig Intet udrette i Verden, saa gaar det som i den gamle Fabel om Ufelet og Manden. Først ved han selv, saa lod han Sønnen ride derpaa, og tilsidst bar han Ufelet; men saa blev det allerværst. Saaledes vil det altid gaa med Mænd i offentlige Stillinger, at hvad de end gjøre, er det galt. Derfor maa de følge, hvad de selv anse for rigtigt, og have de blot den Overbevisning, at det er rigtigt, saa kunne de godt lade Folk tale. — Med Hensyn til, hvad det ærede